

kunne ønskes i et endnu større Omfang; men saa maatte man jo indføre et Tilsyn paa Steder, som vist helt bør være frie for Tilsyn.

Strup: Ja, jeg maa tilstaa, at den ærede Ordførers Indvending mod, hvad der ikke foreligger her som Forslag, men kun som en Udtalelse af mig om, hvad jeg, med freidigt Mod kunde have givet min Stemme — og bevilget rundeliggende Pengemidler til, forekommer mig, ikke ret træffende, naar den gik ud paa, at det dog ikke gif an at give Tilsynet Ret til at børe sig ind paa ethvert Sted, hvilket jo kunde være yderst ubeleiligt. Men hvad gjøre vi da ved denne Lov? Vi ikke alene give Tilsynet Ret til at børe sig ind paa ethvert Sted, men ved Siden deraf træffe vi Straffebestemmelser for Forhold, om hvilke vi egentlig ikke vide, om de ere skadelige for Samfundet eller ikke. Det forekommer mig, altsaa, at naar man drifter sig til at lade det staa og være afhængigt — derom er den ærede Ordfører jo enig med den ærede Minister — af Ministerens Sjøn, paa hvilke Steder Tilsynet skal være anvendeligt, da kunde man bedre finde sig i, at der føres Tilsyn uden at straffe, end at der, som efter Lovforslaget, baade inspiceres og straffes. Jeg maa til min høitærede Gjenbo (Lobiesen) bemærke, at det jo ingenlunde behøver at være det fattige Tilsyn af to Medlemmer, som skalde snuse rundt omkring efter sundhedsfarlige Fabrikker og fabrikmæssig drevne Haandværk. Jeg ser ikke ret, hvorfor man ikke ligesaa godt kan bruge Politimestrene omkring i Landet til at gjøre Anmeldelse om, hvad der findes af Sigt, ligesom man dog nu efter Vædringsforslaget til § 13, vil gjøre dem og ikke Tilsynet til Modtagere af Anmeldelser; og selv om man ikke vil besvære Politimestrene — hvad der maaste kunde møde Modstand hos dem og Flere — med disse Arbeider, tvivler jeg ikke om, at det ikke vil være vanskeligt at finde andre Stats- eller kommunale Myndigheder, som man med fuld Tillid kunde overdrage det Hverv at anmeldte alle de Birkomheder af den Bestaffenhed og det Omfang, som der kan være Tale om. Jeg tror derfor ikke, at den Indvending mod min Betragtning egentlig har Stort at sige. — Jeg maa endnu tillade mig — blot til min egen Retfærdiggjørelse, og jeg maa bede, at mine Ytringer ikke forstaas anderledes — med Hensyn til Zeillæsningen af det Vædringsforslag, vi vedtog sidst, overfor den ærede Ordfører og min ærede Gjenbo at bemærke, at jeg dog ikke var ene om at misforstaa Vædringsforslaget forrige Gang; thi derom ærede Medlemmer af Thinget ville efterse Landsthingsstidenden, Sp. 443, ville De se, at den ærede Indenrigsminister, i det Mindste tilbels, har gjort sig skyldig netop i den samme Misforstaelse, idet den ærede Minister den Gang, idet han særlig nævnte en enkelt Art meget sundheds-

farlig Fabrikation, nemlig Svovlstiftesfabrikationen, udtalte, at, dersom man vedtog det foreliggende Vædringsforslag, vilde en saadan Fabrik, hvor Arbeidet ikke var delt, og som kun brugte 9 Arbeidere, ikke rammes af Loven. Ærede Medlemmer ville, som sagt, kunne efterse det paa Sp. 443. Men dersom det gjaldt Vædringsforslaget, som det forelaa dengang, gjælder det selvfølgelig ogsaa § 1 i Lovforslaget, som den foreligger nu. Altsaa tror jeg, at jeg med Rette kan sige, at jeg ikke har staaet ene om at forstaa § 1 i Lovforslaget, som den nu foreligger, saaledes, at der derefter utvivlsomt vil blive endel Fabrikker, som ville blive udenfor Lovens Omraade, hvorimod Vædragsellen af det nu foreliggende Vædringsforslag, saavidt jeg kan se, vil lægge det alene i Indenrigsministerens Haand under Lovens Omraade at inddrage hvilke som helst Fabrikker eller fabrikmæssig drevne Haandværk. Jeg erkjender ganske vist, at min Læsnning har været feil; men jeg har dog troet at skyldte mig selv at forklare, at jeg ikke har staaet ganske ene om at misforstaa Vædringsforslaget, som det forelaa sidst, og jeg maa altsaa bede det høie Thing om at tilgive mig, om jeg paa Grund af denne Zeillæsnning har opholdt Thingets Tid noget længere, end det ellers vilde have været Tilfældet.

Lobiesen: Jeg skal ikke opholde Thinget længe, men kun til det høitærede Medlem, der sidst haade Ordet, give en Oplysning, som jeg haaber vil være ham aldeles tilfredsstillende, om Grunden til, at man ikke kan paalægge Politimestrene at gjøre denne Anmeldelse. Hvis der i § 1 var Tale om alle Værksteder og Fabrikker uden Hensyn til, om Børn eller unge Mennesker arbeide sammesteds, kunde det høitærede Medlem ganske vist have Ret, thi saa var en Anmeldelse en Gang for Alle af Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder aldeles tilstrækkelig; men da en Fabrik eller et fabrikmæssigt drevet Værksted ingenlunde altid behøver at have saa unge Arbeidere som dem, der nævnes i § 1, ligger det i Sagens Natur, at den, der i Dag ingen saadanne har, kan have saadanne imorgen, og det kan umulig være Politimesterens Sag, som det ærede Medlem udtrykte sig at opsnuse, om der er Arbeidere der under 18 Aar eller ikke. Det er Noget, som kun vedkommende Arbeidsgiver selv veed, der antager og afstediger sine Arbeidere. Det er altsaa ham, Arbeidsgiveren, der er den Ænfte, som kan vide Noget desangaaende, og ham, der selv maa gjøre Anmeldelsen.

Orenbøll: Det er ikke for at komme ind paa det sidst berørte Spørgsmaal, at jeg har bebet om Ordet; men der var en Udtalelse i det første Fordrag, vi hørte fra den ærede Landsthingsmand for 9de Kredts (Strup), som jeg ikke tror at kunne